

## "...Nikkarin je fakt len jeden"

Rozhovor s Nikkarinom

***Ak ste milovníkmi komiksu a nechali ste si ujsť jedinečnú príležitosť stretnúť sa s českým tvorcom Nikkarinom, vlastným menom Michalom Menšíkom, ktorý mu už v detstve taktiež podľahol, nevadí. Môžete si prečítať aspoň tento zaujímavý rozhovor s ním.***

*Ako vzniklo Vaše umelecké meno a prečo ste sa rozhodli pod ním tvoriť? Umelci totiž často vystupujú aj pod vlastnými menami.*

Nikkarin vznikol len tak, z ľufu, a to tým štýlom, že som vymýšľal meno pre jedného hrdinu svojho príbehu a napadlo mi toto. Celkom sa mi páčilo, tak som ho začal používať. Nemá to žiadny hlbší zmysel, čo je možno trochu sklamanie. A možno je to dobre. Používam ho hlavne preto, že keď ma niekto chce na internete vyhľadať, tak ma nájde. Ak by ste, napríklad, hľadali Michala Menšíka alebo Jána Nováka, tak to nájde množstvo osôb, pričom Nikkarin je fakt len jeden, čo je celkom výhodou.

*Čím Vás oslovil svet komiksu natoľko, že ste sa rozhodli venovať sa mu?*

Od malička som kreslil nejaké príbehy, čítal som Čtyřlístek, čo je časopis, ktorý vychádza v Česku a práve som si myslel, že je známy aj na Slovensku, pretože vychádzal v Československu od roku '69, preto som predpokladal, že tu bude známy, ale nie je, čo ma prekvapilo. No a na tom som vyrastal. Mám o 7 rokov staršieho brata, ktorý samozrejme, domov tiež nosil komiksy, takže ma týmto spôsobom komiksovo vzdelával, mňa to inšpirovalo a chcel som vytvárať vlastné príbehy. Nejakou ma to prirodzene k tomu ťahalo.

*Čím Vás upútali dnešné podujatia natoľko, že ste sa rozhodli prísť až sem k nám do Piešťan?*

Jazdím sem už, svojím spôsobom, pravidelne, pretože som tu už tretíkrát a je to náhoda, že je tu práve tento festival. Neviem, vždy idem na besedu a vždy som mal prísť na besedu a prezentáciu knihy ako ilustrátor spolu s autorom a vždy to dopadlo tak, že ten autor nikdy nemohol, takže som prišiel len ja a bol som vlastne jediným zástupcom tej tvorivej dvojice. Dopadlo to teraz, konečne tak, že sme prišli obidvaja.

*Bolo to teda pre Vás lepšie alebo horšie?*

Mal som menej priestoru na predvádzanie sa. Síce neplánovane, rozdelili sme si role tej vážnej spisovateľky, ktorá odovzdáva deťom vedomosti a potom som tam bol ja ako ten "exot", ktorý sa im snaží odovzdať informácie z pohľadu ilustrátora a ešte to trochu rozprúdiť, takže som mal svoje klasické vstupy, v ktorých sme sa bavili napríklad o videohrách a veciach, ktoré sa knihy veľmi netýkajú.

*Ostatných ilustrátorov vnímate skôr ako konkurenciu?*

Nejakým spôsobom určite, pretože vždy keď vidím nejakú knižku, tak premýšľam, ako by som ju spravil ja a niekedy si hovorím, že túto by som spravil určite lepšie a naopak, niekedy si poviem, túto by som spravil určite horšie. A vo chvíli, keď sa pristihnem pri tom, že tú knihu by som spravil horšie, tak si uvedomím skutočnosť, že sú tu lepší ilustrátori a tam už konkurenciu cítim. Ale zároveň mám mnoho ilustrátorov, s ktorými som kamarát, a s ktorými sa vzájomne ovplyvňujeme, predávame si informácie, znalosti, skúsenosti, klebety a podobne.

*Dokážete sa s nimi baviť aj o niečom inom ako o práci?*

Jednoducho, žijem v, povedzme, niekoľkých subkultúrach, takže ľudia, ktorí sa zaujímajú o komiks, s tými sa bavím o tom a ľudia, ktorí sa zaujímajú o videohry, tak s nimi sa zas bavím o nich. Sú zas ľudia, ktorí majú široký rozhľad a s tými riešim rôzne veci ako vzťahové, tak politiku. Myslím si, že mám takmer k akejkoľvek téme čo povedať a tiež mám názor na svet.

*Spomenuli ste pojem subkultúra. Na Slovensku a v Česku možno komiks stále je subkultúrou, ale čo si myslíte, ako je to vo svete?*

Na to nie som odborník. Dajme tomu, že v Japonsku číta komiksy skoro každý, alebo sa to aspoň hovorí, ale nemám o tom taký prehľad a ťažko niečo také nazvať subkultúrou. Jednoducho, nepoznám tie definície.

*Ako by ste zhodnotili podujatia, ktorých ste sa dnes zúčastnili? Ako sa Vám so študentmi pracovalo?*

Bol som spokojný. Jazdím sem rád a mám pocit, že deti sú tu fajn, a že ich to baví.

*Dáva Vám takýto workshop aj nápad pre ďalšiu tvorbu?*

To nie, ale nabíja ma to nejakým spôsobom energiou. Mám pocit, že tá práca má zmysel, jednoducho, vždy ma to nabije. Práca ilustrátora je dosť samotárska, pretože sedíte pri stole a kreslíte. Ja to riešim tak, že si volám cez Skype s nejakými kamarátmi, ďalšími ilustrátormi, ale inak je to, jednoducho, samotárska práca. A v prípade, že môžem takto vyjsť medzi ľudí a baviť sa s nimi, tak je to pre mňa obohacujúce a naplňujúce.

*Sme veľmi radi, že ste sa u nás cítili dobre a ďakujeme Vám za rozhovor.*

Projekt: KEĎ ČÍTANIE JE ČTENÍ, IX. ročník  
Podujatie: 3333 km k Jakubovi  
Piešťany 13. októbra 2017  
Autor rozhovoru: Martina Šulganová  
Účastník rozhovoru: Nikkarin